

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Üg. sz.: IV/1533/2020	
Érkezett: 2021 JÚN 29.	
Példány: / Alulírott	Kezelőiroda:
Melléklet: 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban „Abtv.”) 27. § a) pontja alapján a Szegedi Járásbíróság által felterjeszteni kért	

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

SZEGEDI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
23	
Érk.: 2021 JUN 15	
Példány: _____	Mell: _____
Az ügyiratsz.: 0601-_____ Vh _____	

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjesztek elő az alábbiak szerint:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a **Szegedi Törvényszék 3.Pkf.20.638/2021/2.sz.** jogerős és egyben végleges végzésének **alaptörvény-ellenességét**.

Kérem, hogy alaptörvény-ellenes voltára tekintettel a jogerős és végleges végzést **semmisítse meg**, miután az ellentétes az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1) bekezdésében** foglalt tisztességes eljárás követelményével: sérti a **contra legem** jogalkalmazás tilalmát és a megfelelő indokolás követelményének sem tesz eleget.

Továbbá sérti egyúttal az Alaptörvény **VI. Cikk (1) bekezdésének első kitételében** foglalt alapjogomat is, miszerint:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák, ezzel egyúttal sértve a **Római Egyezmény 8. Cikk (1) bekezdésében** foglaltakat is, miszerint:

1

Mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák, ezzel pedig szembefordul a **Római Egyezmény 13. Cikkében** foglalt nemzetközi kötelezettségvállalásunkkal is, miszerint:

Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

Végezetül figyelmen kívül hagyja mindazt – a látókörén kívül marad mindaz -, amire a tisztelt Alkotmánybíróság a **IV/1533/2020.** számú döntésében 2021. február 9-én elvi élel mutatott rá a különélő szülő és (elsősorban!) a gyermek jogaival, mindenekfelett álló érdekével, a kapcsolattartás céljával, szükségességével, az emberi méltósággal, a magánszférával, a családi élettel, a kétpólusú alapjoggal, az alapjogok kiüresítésének tilalmával és ezek összefüggéseivel kapcsolatban rámutatott.

1. AZ INDÍTVÁNYOZÓI JOGOSULTSÁG

Az alkotmányjogi panasz a 27. § a) pontján alapul, amely szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján **alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben** az egyedi ügyben érintett személy a döntés kézhezvételétől számított 60 napon belül alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a panaszos Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az ügyben további jogorvoslat lehetőség nem biztosított a panaszos számára.

A Szegedi Törvényszék 3.Pkf.20.638/2021/2.sz. jogerős és végleges végzését 2021. június 9-én kaptam meg postai úton.

A 2017. évi CXVIII. törvény 2. § g) pontja szerint nincs helye a végzéssel szemben felülvizsgálatnak, azaz további – rendkívüli – jogorvoslatra nincs lehetőség.

2. A TÉNYÁLLÁS, A HÁTTÉR, AZ ELŐZMÉNYEK

A tényállást kimerítő részletességgel tartalmazza az elsőfokú és a másodfokú végzés, ezeket az elsőfokon eljáró bíróság nyilván felterjeszti a jelen alkotmányjogi panasszommal együtt. Ezért itt csak a lényegzet foglalom össze röviden, határozat számok, időpontok, stb., nélkül.

A lényeg a következő: mint különélő szülő, jogosult vagyok a gyermekemmel zavartalanul kapcsolatot tartani. Ez az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésében (is) foglalt alapjogom és ez az, ami sérült az általam sérelmezett, kifejezetten **contra legem** bírói döntés által.

A gondozó szülő ugyanis nem biztosította számomra a tavalyi évben a zavartalan téli szünidei kapcsolattartást (sem), aminek okán kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmet terjesztettem elő. Az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróság 31.Pk.50.057/2021/6.sz. végzésével elutasította a kérelmemet.

Ezt a minden tekintetben **törvénysértő elsőfokú végzést** azonban az általam a jelen alkotmányjogi panasszal támadott **másodfokú végzés megváltoztatta** annyiban, hogy formailag elrendelte a kapcsolattartás végrehajtását és fel is hívta a kérelmezettet a jövőbeni kapcsolattartások előírászerű biztosítására, azonban elutasította a pótlásra felhívás iránti kérelmemet egész egyszerűen azzal a **contra legem** indokkal, hogy a szünidei kapcsolattartás nem pótolható, a téli szünet ugyanis elmúlt.

Hozzá szükséges tenni: **nem lehet egyszeri esetként kezelni a történeteket**, ugyanis a végzés nem az adott konkrét alkalom vonatkozásában, hanem **általánosságban, elvi éllel** fogalmazta meg a Ptk. 4:182.§ (2) bekezdésével szögesen szembenálló, és ezért az Alaptörvény R) Cikk (2) bekezdésében foglaltakat is súlyosan sértő álláspontját, így az precedenst – **mégpedig alaptörvény-ellenes precedenst!** - teremt, amire a jövőben már rendszeresen hagyatkozhat nem csak az én gyermekem gondozó szülője, de más kapcsolattartást előszeretettel akadályozók is, akikkel anyuka megosztja ezt a **contra legem** döntést.

Itt kívánom megjegyezni, hogy gyakorlatilag **ugyanazzal az indokkal a nyári szünidei kapcsolattartás pótlásának elrendelését is elutasította** nem régen **ugyanaz a Törvényszék**, aminek a kérdése ugyancsak a **tisztelt Alkotmánybíróság előtt van jelenleg. (IV/952-1/2021.)** Ez is azt mutatja, hogy általános jelleggel bír a probléma, hogy ebből az alapjogsértő eljárásból bírói gyakorlatot kíván csinálni (illetve már meg is tette) a Szegedi Törvényszék.

Az általam a jelen alkotmányjogi panasszal támadott végzés **3. bekezdése** ráadásul olyan felhívást tartalmaz az irányomban: „*az önkéntes teljesítésre kitűzött határidő eltelte után 30 napon belül annak teljesítéséről vagy elmaradásáról értesítse az elsőfokú bíróságot*”. Ezen rendelkezés kifejezetten szemben áll a pótlás elrendelésének a hiányával (*hiszen nem rendelték el a pótlást és így értelemszerűen határidőt sem tűztek ki rá, vagyis nincs mit teljesíteni, illetve nincs miről értesíteni az elsőfokú bíróságot*).

A magánélethez, illetve a családi élethez, valamint a kapcsolattartáshoz való alapjog nem csupán az indokolatlan beavatkozás tilalmát jelent, hanem a hatóságok/bíróságok aktív, hatékony beavatkozási kötelezettségét is magába foglalja azokban az esetekben, amikor ez szükségessé válik ezen alapjogok biztosítása végett.

Erre szolgál a 2017. évi CXVIII. törvény 7/A. szakasza. (A 22/A – E paragrafusok.)

(Amit a jogerős végzés tartalmaz, az lényegében az egyszeri roma ismert esete a bazseválás után, akivel a prímás sajnálkozva közli, miszerint „Járni jár Neked is Gazsi, épp csak nem jut...”)

2.1. A magán- és családi élethez, illetve a kapcsolattartáshoz fűződő alapjog sérelme

Az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

Az Alkotmánybíróság több ízben is kifejtette, hogy az **alapjogok érvényesülésének minimális mércéjeként fogadja el a nemzetközi jogvédelmi mechanizmusok által biztosított jogvédelmi szintet.** (13/2014. (IV. 18.) AB határozat, stb.)

A Római Egyezmény 8. Cikke szerint mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák. Az EJEB kialakult gyakorlatában ez a jog magába foglalja a különélő szülőnek a gyermekével való kapcsolattartáshoz fűződő jogát is. (29435/05 - Németh Zoltán kontra Magyarország)

A magán- és családi élethez, illetve a kapcsolattartáshoz fűződő alkotmányos alapjogom sérelmének miben léte álláspontom szerint egyértelműen következik, ugyanis az általam támadott döntés elzárta engem is, és a gyermekemet is az alapjogunk gyakorlásától, illetve érvényesítésétől, mely szerint az **elmaradt huzamosabb idejű együttlétet jelentő időszakos (téli szünidei) kapcsolattartást utóbb pótolhassuk.**

Az **Alkotmánybíróság részletesen elemezte a IV/1533/2021. számú határozatában** éppen a huzamosabb, folyamatos együttlét különös jelentőségét a *különélő szülő és a gyermek kapcsolatának fennmaradása*, megszilárdulása, erősödése vonatkozásában, rámutatott, hogy ennek elmaradása a családi kötődések fellazulásához, végsősoron tehát a tágabb értelemben vett magánszféra sérüléséhez vezet, ami viszont **az emberi méltóságból eredően sérthetetlen, ki nem üresíthető alapjog.**

3

2.2. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

A tisztességes eljárás sérelme kérdéskörében az alábbi alapjogi érveléssel kívánom alátámasztani:

Az Alkotmánybíróság szerint a „tisztességes eljárás” követelménye magában foglalja az eljárást folytatóval, valamint az eljárással szemben megkövetelt tulajdonságokat, illetve alapelveket, és egyben biztosítja az Alaptörvényben írt eljárási garanciák teljesülését is.

A 6/1989. (III.11.) AB határozat szerint a „tisztességes eljárás” (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy lehet az egész eljárás összességében tisztességes, ahogy az összes részletszabály betartása dacára is lehet az eljárás összességében vizsgálva méltánytalan, vagy igazságtalan, vagy nem tisztességes. A tisztességes eljáráshoz való alapjog lényegében azokat a garanciákat foglalja magában, amelyek rendeltetése, hogy a felek jogainak érvényesítése olyan eljárásban történjen, amely biztosítékot jelent a törvényes, elfogulatlan és ésszerű időn belüli döntésre.

A jelen esetben azt szükséges megítélni, hogy a nem vitatottan contra elegendő jogalkalmazás – a **Ptk. 4:182. § (2) bekezdése kógens jogszabályi rendelkezés**, miszerint a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb hat hónapon belül pótolni kell. A jogalkotó nem tesz kivételt, illetve nem tesz különbséget folyamatos és időszakos kapcsolattartás között a pótlás kógens kötelezettsége tekintetében, miután viszont az Alaptörvény R) Cikk (2) bekezdése szerint hazánkban a jogszabályok mindenkire nézve kötelezőek, így a jogalkalmazó nem írhatja felül a jogalkotó kógens rendelkezését. (Akkor sem, ha netán nem ért vele egyet.) Erre vonatkozóan - és egyben az időszakos kapcsolattartás pótlása elrendelésének technikai vonatkozásában - felhívom a **Debreceni**

Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 18.K.27.247/2018/19.sz. ítéletének idevágó részletét annak 12. oldaláról: "A bíróság hangsúlyozza, hogy azon alperesi álláspont, miszerint a nyári időszakos kapcsolattartás nem pótolható téves. A felperest megilleti a pótlás, melyet elsődlegesen a nyári tanszünetben, annak kizártsága esetén a folyamatos kapcsolattartással nem érintett páros hétvégeken kell számára biztosítani a gyermek érdekét szem előtt tartva. Ezen pótlás hiányában ugyanis nem csak a felperes jogai, hanem a gyermek kapcsolattartáshoz fűződő jogai is sérülnek." A Kúria Pfv.II.21.196/2017/9.sz. döntésében ezzel egyező álláspontra helyezkedett kimondva azt, hogy: "Az elmaradt kapcsolattartás pótlása kógens jogszabályi rendelkezés, ezért annak mellőzése jogszabálysértő." – és az érvényes iránymutatásokkal való szembehelyezkedés belefér-e a tisztességes eljárás kereteibe.

A tisztességes eljárás talán legalapvetőbb garanciális eleme maga a törvényesség, tisztességesnek tekinteni egy nyilvánvalóan törvénytörő döntést alapesetben nem lehet. Erre tekintettel megítélésem szerint eleve nem abból az aspektusból kell kiindulni, hogy a contra legem jogalkalmazás „csak milyen esetekben” szolgálhat a tisztességes eljárás sérelmének megállapítására, hanem az a helyes aspektus, hogy a contra legem jogalkalmazás milyen kivételes esetekben nem eredményezi a tisztességes eljárás sérelmét. Vagyis a jelen konkrét esetben azt kell vizsgálni, hogy van-e olyan egyedi körülmény, ami ebben az esetben – kivételesen! – magyarázhatóvá, tolerálhatóvá teszi a törvényalkotóval való, az Alaptörvény R) cikke (2) bekezdésébe ütköző szembehelyezkedést, amivel közvetlen ok-okozati kapcsolatban sérült a **magán- és családi élethez, illetve a kapcsolattartáshoz fűződő alkotmányos alapjogom.**

A contra legem jogalkalmazás **indokolása**, illetve az éppen abból következően tisztességtelennek minősülő eljárás:

A jelen konkrét esetben az általam támadott határozat éppen a Kúria **Pfv.II.21.196/2017/9.sz.** korábbi eseti döntésével magyarázza a Ptk. 4:182. § (2) bekezdésében foglalt kógens rendelkezés figyelmen kívül hagyását, illetve az azzal való szembehelyezkedést.

4

Hazánkban nincs klasszikus precedensjog. A bírói precedensjog nálunk nem szabályozó precedensekből, melyek félretolnák a vonatkozó törvényi rendelkezéseket, hanem inkább e törvényhelyek értelmező-konkretizáló precedenseiből áll. A precedensek hazánkban nem a törvényhozó döntési kompetenciáját vonják el, hanem az egyedi bírák mérlegelési szabadságát szűkítik be. A törvények mindenkire nézve kötelezőek, vagyis a Kúria sem írhatja felül a törvényeket, mivel nem jogalkotó, hanem jogalkalmazó. Vagyis egy törvénnyel szemben nem lehetséges egy eseti döntésre hivatkozni, és ez utóbbit preferálni.

Ez az „anti-indokolás” azzal magyarázható, hogy a Szegedi Törvényszék nem olvasta el kellő alaposággal az általa (és amúgy általam is!) hivatkozott Kúria határozatot, ugyanis abból egyértelműen kiderül, hogy az abban hozott döntés alapját még a régi Ptk. képezte, amely nem tartalmazott még az új Ptk. 182. § (2) bekezdésével analóg kógens rendelkezést. Maga a hivatkozott eseti döntés utal arra, hogy a döntése a régi Ptk-n alapul, és arra is rámutat, hogy a 2014. március 15-e után indult ügyekben – azaz már az új Ptk. rendelkezésein alapuló eljárásokban – más jogi következtetést kell(ett volna) levonni.

Felhívom a **Budapest Környéki Törvényszék 1.Pkf.52.355/2020/4 sz.** kapcsolattartás végrehajtásának elrendelése tárgyában 2021. január 28-án kelt végzését, amely a nyári (időszakos) kapcsolattartás pótlását elrendelte. A hivatkozott Végzés 4. oldalán leírja: „ A Ptk. 4:182. § (2) bekezdése ugyanis egyértelműen rögzíti, hogy az elmaradt kapcsolattartást pótolni kell, mely kötelezettség alól a kérelmezett annak okán, hogy e körben külön döntést nem tartalmaz az ideiglenes intézkedés, nem mentesülhet.”

A bíróság az adott jogkérdésre vonatkozó jogi normákat (Ptk. 4:182. § (2) bekezdése, Kúria a Pfv.II.21.196/2017/9. sz. iránymutatása, stb.) **nem vette figyelembe.** A bíróság csak akkor zárhatja ki alkalmazásból a jogszabályt, ha megállapítja annak érvénytelenségét.

A bíróság a döntését egy olyan korábbi gyakorlatra alapozta, amit a jogalkotó új jogi szabályozás elfogadásával és hatályba lépésével összefüggésben hatályon kívül helyezett:

„Az elmaradt időszakos kapcsolattartás nem pótolható” – mint joggyakorlat – a korábbi Ptk. idején volt elfogadott bírói és egyúttal gyámhatósági gyakorlat: annak idején a kapcsolattartást (is) szabályozó ítéletekben, illetve gyámhatósági határozatokban a bíróság, illetve a gyámhatóság maga rendelkezett így. (Ez került bele a kapcsolattartást szabályozó végzésekbe konkrét rendelkezésként.)

Az új Ptk. 2014. március 15. napjával hatályon kívül helyezte a régi Ptk-t, és hatályba léptette az új Ptk-t, amiben elfogadta a korábbitól eltérő szabályozást, miszerint a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást 6 hónapon belül mindenképpen pótolni kötelező (Ptk. 4:182. § (2) bekezdése), és nem tett különbséget folyamatos, ünnepi, vagy időszakos kapcsolattartás között. Egyúttal a kógens rendelkezés gyakorlati teljesítésének logisztikáját pedig rövid időn belül kidolgozta a Kúria: kimondta, hogy az elmaradt időszakos kapcsolattartást – *amennyiben a szünidő már eltelt* – a folyamatos kapcsolattartással nem érintett hétvégéken kell pótolni. (Értelemszerűen több részletben.)

Egyúttal azonban azt is szükséges még hozzátenni, hogy a kapcsolattartás végrehajtása tekintetében ezt meghaladóan is teljes átalakítás történt: nem csupán a korábbi szabályozást, de még a korábbi hatáskört is megváltoztatta a jogalkotó: a Bnptv. 2020-as hatályba léptetésével teljes egészében eltörölte a korábbi gyámhatósági jogi szabályozást – *a 149/1997. (IX.10.) kormányrendelet kapcsolattartás végrehajtására vonatkozó rendelkezéseit* –, és merőben új szabályozást léptetett életbe (Bnptv.), amire már eljárásjogi szempontból lényegében a polgári perrendtartás, a törvényi alapok tekintetében pedig már teljes egészében az új Ptk. családjogi könyve – *benne a 4:182. § (2) bekezdésével!* – vonatkozik.

Összegezve: **mindhárom feltétele együttesen is fennáll annak, ami ahhoz szükséges, hogy a contra legem jogalkalmazás a tisztességes eljárás alkotmányos szintű sérelmének megállapítását eredményezze.**

5

Az általam támadott döntés:

- **a contra legem jogalkalmazásra vonatkozó indokolás kirívóan inadekvát,**
- **a bíróság az adott jogkérdésre vonatkozó aktuális, hatályos jogi normákat nem vette figyelembe,**
- **a bíróság a döntését egy olyan korábbi gyakorlatra alapozta, amit a jogalkotó új jogi szabályozás elfogadásával és hatályba lépésével összefüggésben hatályon kívül helyezett.**

3. AZ ALAPTÖRVÉNY ELLENESSÉGET EREDMÉNYEZŐ JOGSZABÁLY ELLENESSÉG LÉNYEGE:

Az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében** foglaltak értelmében a feleket a bíróság előtti eljárásban megilleti a tisztességes eljáráshoz való jog.

Az Alaptörvény **R) Cikk (2) bekezdése** értelmében **a törvények mindenkire kötelezőek.** (*Contra legem jogalkalmazás tilalma.*).

A tisztességes eljárás egyik garanciális eleme a **contra legem** jogalkalmazás tilalma, a jogszabályok tiszteletben tartása.

A **Ptk. 4:182. § (2) bekezdése kógens rendelkezést tartalmaz**, miszerint a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást a legközelebbi alkalmas időpontban, de legkésőbb 6 hónapon belül **pótolni KELL.**

A jogalkotó pótlás kötelezettségét kimondó kógens rendelkezése **nem tesz különbséget folyamatos és időszakos (vagy akár ünnepi) kapcsolattartás között**, így viszont ezt a jogalkalmazó sem tehet meg.

Azon álláspont tehát, miszerint a téli időszakos kapcsolattartás nem pótolható, téves. A különélő szülőt megilleti a pótlás, melyet elsődlegesen a téli tanszünetben, annak kizártsága esetén a folyamatos kapcsolattartással nem érintett hétvégeken kell számára biztosítani a gyermek érdekét szem előtt tartva. Ezen pótlás hiányában ugyanis nem csak a különélő szülő jogai, hanem a gyermek kapcsolattartáshoz fűződő jogai is sérülnek.

A Kúria a **Pfv.II.21.196/2017/9. sz.** döntésében ezzel egyező álláspontra helyezkedett, kimondva azt, hogy az **elmaradt kapcsolattartás pótlása kógens jogszabályi rendelkezés, ezért annak mellőzése jogszabálysértő**. Ezen döntésében a Kúria kitért arra is, hogy az időszakos kapcsolattartás nem kompenzáció - nem azt hivatott pótolni, hogy a szülők mondjuk nem egy városban laknak -, **a célja a huzamosabb együttlét, a szeretetteljes viszony fenntartása, a szülő-gyermek kapcsolat elmélyítése**. (Azaz különösen nagy jelentőséggel bír a folyamatos hétvégi kapcsolattartásokhoz képest is!)

A 2017. évi CXVIII. törvény 22/C. § (2) bekezdésének b) pontja szerint:

Ha a bíróság megállapítja, hogy a kérelmezett megszegte a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat, elrendeli a végrehajtást. **A bíróság a végrehajtást elrendelő végzésben a kérelmezettet felhívja, hogy**

b) **a kapcsolattartásra jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartás pótlását a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb hat hónapon belül biztosítsa, és megjelöli a pótlás végső határidejét.**

6

Ismételten felhívom a **Budapest Környéki Törvényszék 1.Pkf.52.355/2020/4 sz.** kapcsolattartás végrehajtásának elrendelése tárgyában 2021. január 28-án kelt végzését a nyári (időszakos) kapcsolattartás pótlásának elrendelése ügyében. A hivatkozott Végzés 5. oldalán rögzíti: „A Pnp 22/C.§ (2) bekezdése szerint, ha a bíróság megállapítja, hogy a kérelmezett megszegte a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat, elrendeli a végrehajtást.Ennek keretében – a kérelem tartalmának megfelelően – a Pnp 22/C. § (2) bekezdés a) pontja szerint felhívta a kérelmezettet, hogy a végzés kézhezvételét követően esedékes kapcsolattartásnak a kapcsolattartásra vonatkozó határozat szerinti időpontban és módon tegyen eleget, míg a b) pont alapján – jogszabályi rendelkezéssel egyezően – hívta fel az elmaradt kapcsolattartás pótlására. „

Erre tekintettel kifejezetten **contra legem** jogalkalmazásnak minősül az ezzel ellentétes jogalkalmazás a jelen esetben: annak kimondása, hogy a **gondozó szülő nem köteles** a nekem fel nem róható okból – **illetve kifejezetten a gondozó szülőnek felróhatóan – elmaradt**, illetve általa megtagadott zavartalan téli időszakos **kapcsolattartást pótolni**.

A contra legem döntés miatt **sérült** az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogom a családi életem és a kapcsolattartásom tiszteletben tartása vonatkozásában.

Ehhez képest **az általam sérelmezett végzés nemhogy elfogadható, de semmilyen magyarázattal nem szolgál a kifejezetten, sőt kirívóan contra legem – a Ptk. 4:182. § (2) bekezdését és a Bnptv. 22/C. § (2) bekezdés b) pontját egyaránt sértő jogalkalmazásra.**

„Magyarázatként” összesen annyit rögzít, hogy elmúlt a téli szünet, ami irreleváns és nyilvánvalóan nem foghat helyt, miután folyamatos kapcsolattartás kéthetente van hétvégén, a köztes heteken a hétvégék szabadok, akkor van lehetőség az elmaradt időszakos kapcsolattartás pótlására (is).

Márpedig, ha a bíróság **megállapítja a gondozó szülő részére a felróhatóságot**, majd erre tekintettel elrendeli a kapcsolattartás végrehajtását és felhívja a gondozó szülőt arra, hogy a jövőben tanúsítson jogkövető magatartást, **ugyanakkor viszont éppen a lényegét – a megtagadott kapcsolattartás pótlását**

– nem rendeli el, azzal lényegében kiüresíti a kapcsolattartáshoz való alapjogomat, és súlyosan sérti egyúttal a gyermek mindenekfelett álló érdekét is, amely a gyermekem alapjogának (t.i. zavartalan kapcsolattartáshoz való jog) kiüresedéséhez is vezetett!

Gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a gondozó szülő az időszakos kapcsolattartásokat nem köteles biztosítani, hiszen ha nem pótol az adott szünetben (pld. nyári/tavaszi/téli/őszi) önkéntesen, akkor – mivel az időszakos kapcsolattartásra nyitva álló szünet a bíróság döntéséig bizonyosan már elmúlt – ezt törvényi szankció nélkül megteheti. Hiszen, ha a pótlás nincs elrendelve, így pótolni sem köteles és ennek elmaradása esetén a végrehajtást (jogszabályok szerint biztosított szankciókat) sem lehet elrendelni.

Ahogy az én esetemben - és az egymással ellentétes jogértelmezések miatt számos családban ugyanez a helyzet - a megítélésem szerint alaptörvény ellenes bírósági döntéseknek „köszönhetően” a 2020-as évben nem volt egy zavartalan időszakos kapcsolattartás sem a fiam és közöttem, hiszen ennek biztosítására a gondozó szülőt – a Szegedi Törvényszék Jogerős Végzéseit követően - immár semmi sem kötelezte.

Mindezek alapján kérem tehát az általam sérelmezett jogerős és végleges végzés alaptörvényellenességének megállapítását, és ezen okból kérem a végzés megsemmisítését.

Végezetül akként nyilatkozom, hogy

HOZZÁJÁRULOK

ahhoz, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság honlapján az előírásoknak megfelelően közzétett indítványomban szerepeljen a nevem.

Szeged, 2021. 06. 11.

Tisztelettel:

Tanúk:

1. név:

cím:

aláírás:

2. név:

cím:

aláírás:

